

For at lette kassernes administration foreslås derfor en ny ordning, der giver dagpengeberettigede medlemmer ret til at få udbetalt feriedagpenge i den periode, hvor de efter ferieloven har ret til at holde ferie, men hvortil de ikke har optjent feriegodtgørelse eller løn under ferie. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12-14, 16 og 17.

5. Reglen om arbejdsgiverbetaling i forbindelse med ledighed omkring visse helligdage ophæves.

Reglen om arbejdsgiverbetaling, som findes i lovens § 85 a, blev indført ved lovændringen i foråret 1979 som et led i bestræbelserne for at undgå utilsigtet anvendelse af forsikringen. Erfaringerne viser, at reglen har modvirket helligdagsslukninger og dermed har virket efter sin hensigt.

Man har imidlertid måttet konstatere, at opnåelsen af dette resultat har kostet en uforholdsmæssig høj pris for arbejdsløshedskasserne og arbejdsdirektoratet. Administrationen af ordningen har ved siden af de andre nyordninger vist sig at være en uacceptabel belastning.

Regeringen tillægger fortsat formålet med reglen meget stor betydning som et led i bekæmpelsen af utilsigtet anvendelse af forsikringen, men har på baggrund af erfaringerne fundet det rigtigst nu at ophæve denne administrativt meget belastende regel og arbejde videre på at opfylde formålet gennem mere enkle regler. Regeringen finder en ophævelse af reglen nu mulig, fordi regeringen har fået et positivt tilsagn fra arbejdsmarkedets parter om, at man vil medvirke til, at hjemsendelser omkring søgnehelligdagene bliver undgået. Det skal i denne forbindelse nævnes, at den udvidede ferieret fremover vil give arbejdsgiverne større mulighed for at placere ferie omkring helligdagene.

Regeringen vil følge resultaterne af parternes bestræbelser på selv at løse problemet og vil derfor anmode arbejdsdirektøren om at registrere, i hvilket omfang arbejdsløshedskassemedlemmer bliver sendt hjem og går på dagpenge omkring de kommende søgnehelligdage. Så snart arbejdsdirektørens erfaringer foreligger, anmodes Landsarbejdsnævnet om at vurdere problemets fremtidige omfang og behovet for gennem lovgivning at hindre en eventuel fortsat utilsigtet anvendelse af arbejdsløshedsforsikringen. Landsarbejdsnævnet afgiver på baggrund heraf en indstilling til arbejdsministeren i god tid inden næste folketingssamling. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20.

6. Der fastsættes en ny reguleringsordning for dagpengenes højeste beløb med virkning fra 1. april 1981.

Forslaget tilsigter samtidighed i udviklingen mellem lønningerne og dagpengene ved at dyrtidsregulere dagpengenes beregningsgrundlag samtidig med store dele af arbejdsmarkedets lønninger 1. april og 1. oktober.

Endvidere vil forslaget gennem en årlig automatisk justering pr. 1. oktober sikre en parallel udvikling mellem de maksimale dagpenges størrelse og lønudviklingen på arbejdsmarkedet.

Forslaget til den nye reguleringsordning for de maksimale dagpenge er udarbejdet på baggrund af den nugældende dyrtidsreguleringsordning på arbejdsmarkedet. Det er en forudsætning for regeringen, at reguleringsordningen for de maksimale dagpenge vil blive taget op til revision; hvis ordningens forudsætninger ændres ved overenskomstforhandlinger på arbejdsmarkedet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4-6.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om ændring af § 11 indebærer en forenkling af afregningssystemet mellem stat og amtskommuner m.fl., men ændrer ikke fordelingen af udgifter mellem staten og amtskommunerne m.fl. Det fremsættes efter anmodning fra amtsrådsforeningen og med tilslutning fra indenrigsministeriet og finansministeriet.

Forslaget om at forhøje kravet om medlemsanciennitet som betingelse for ret til dagpenge fra 6 måneder til 1 år, forslaget om at ændre tidspunktet for nyuddannedes ret til dagpenge og forslaget om smidiggørelse af arbejdsformidlingen forventes at give besparelser på dagpengeudgifterne af størrelsesordenen 705 mill. kr. årligt, i 1981 dog ca. 405 mill. kr.

Forslaget om indførelse af en feriedagpengeordning skønnes at ville medføre en merudgift af størrelsesordenen 25 mill. kr. årligt.

Forslaget i § 1, nr. 18, om at fordele arbejdsgiverens indbetalinger i A-skat og bidrag forholdsmæssigt medfører, at der i kildeskattesystemets opkrævnings- og konteringsrutiner må foretages forskellige udvidelser. Samtidig vil datamængden gradvist blive forøget væsentligt. Under hensyn hertil kan statsskattedirektoratets løbende EDB-udgifter til den ny opkrævningsordning anslås til 800.000 kr. i 1981, 1,2 mill. kr. i 1982 og 1,5 mill. kr. i 1983 og følgende finansår. Merudgifterne til udvikling af systemet beløber sig til ca. 300.000 kr.

Merudgiften ved at ophæve reglerne om arbejdsgiverbetaling for visse helligdagsslukninger skønnes at beløbe sig til ca. 25 mill. kr. årligt.